

ISSN-2320-4439
RNI No. MAHAUL03000/13/2012-TC
UGC Approved

POWER OF KNOWLEDGE

An International Multilingual Quarterly Refereed Research Journal
VOLUME : I ISSUE XIX Jul.- Sept. 2017

ARTS | COMMERCE | SCIENCE | AGRICULTURE | EDUCATION
MANAGEMENT MEDICAL | ENGINEERING & IT | LAW | PHARMACY
PHYSICAL EDUCATION | SOCIAL SCIENCE | JOURNALISM

Editor
Dr. Sadashiv H. Sarkate
E-mail: powerofknowledge1@gmail.com
www.powerofknowledge.in

LAYA

२४	Study of Mental Health and Life Satisfaction of Ageing People	Dr. Ajit Chandanavare
२५	A STUDY OF EFFECTS OF CIRCUIT TRAINING AND YOGA ON THE PSYCHOLOGICAL EFFICIENCY OF NATIONAL KARATE PLAYERS	Anil Prabharao Mekar Prof. Dr. P.R. Rokade
२६	Women Police	Atul Ashok Chaudhary
२७	Religious Pluralism and Identity problem in India	Mr. Shaikh Gafoor Akbar
२८	Indian Muslims: Political Ideology and interreligious harmony	Dr. Farooqui Quayyum M. Yousuf
२९	21 st Century's Hindi Poetry and Woman Life (With Particular reference to Sunita Jain)	Vaishali S. Rokade Kamnee A. Ballal
३०	२१-२२ व्या शतकातील उदात्तता मुस्लीम महिलांच्या संदर्भात एक - अन्वेषण	डा. शीला सुभाष सुभाष
३१	डॉ. बाळासाहेब अंबेडकर मराठवाडा विद्यापीठालील पंचालयाच्या निवडीचा अन्वेषण	सीरिय गोरख मजठे
३२	अपंगवार तथा नवी कविता में प्रगतशील चेतना	डा. डॉ. विवेक दी. शर्मा
३३	साहित्य, समाज और हिरो चित्रण	डा. प्र. ए. ए. काय
३४	Childhood Is Another Name Of Learning Process Concept Formation And Development	Dr. Jyotsna S. Purohit
३५	दुर्गो संदर्भात अन्वेषण	टकले गणेश प्रबोधराव
३६	दण्डीय संदर्भ व व वि अन्वेषण साहित्य साहित्य काव्यात्मक दृष्टीकोण	डॉ. बाळासाहेब बाबूराव शेंकर
३७	समज कर्तव्या व वीह उपाय व व शैलिकता की प्राप्त	डॉ. प्र. शिवाजी साठे
३८	शैलिक कविता - साहित्यिकतेचे भान	डा. डॉ. वेदांगी सु. शर्मा
३९	Existing Literature Review on Problem Faced by Women Entrepreneurs in India	Dr. Syed Tanvir Durrani
४०	DEMAND INTERPLAY OF ABILITY AND PREFERENCE	Gaurdas Sarkar
४१	Emerging Issues and Challenges before Women Entrepreneurs in India	Dr. Chandrakant Gajwad
४२	A Study of changes in Tax Rate for Assessment Year २०१७-१८	Dr. V. S. Kulkarni
४३	पर्यटन (असंगठित) दुवा वर्गाच्या आरोग्यावर होणारा प्रभाव : एक समाजशास्त्रीय अन्वेषण	डा. विमलेश पुजे, ए. ए. ए. सुभाष
४४	साहित्याची अंतर्गत अर्थव्यवस्था २००५ : प्रचार व प्रसार होण्याची गरज	डा. दिलीप शिवाजी साठे
४५	सामाजिक साहित्याची शैली	डा. डॉ. प्रमोद अन्वेषण

१८५७ च्या राष्ट्रीय उठावात मुस्लीम महिलांचा सहभाग एक -अभ्यास

प्रा. शेखा हुसेन इमाम
इतिहास विभाग
मिर्जापूर महाविद्यालय, बीड

प्रस्तावना:

१८५७ चा समर किंवा स्वातंत्र्य लसेच इंग्रजांच्या विरोधात झालेले प्रथम बंड किंवा उठाव होय. परिक्रिय शक्तीच्या विरोधात झालेला हा पहिलाच उठाव होय. या उठावात सर्व जाती धर्माचे लोक सामील झाले होते. यात काही स्त्री साधू संस्थानिक व जमीनदार अमीर उमराव इंग्रजांच्या बाजूने होते. व्यापक स्वरूपाचा इंग्रजांना प्रतिकार प्रथमच होत होता. १८५७ च्या उठाव हा भारतीय स्वातंत्र्याचे युद्ध नव्हते, ते केवळ शिपायांचे बंड होते असे पूर्वग्रह दूषित इंग्रज लेखकांनी लिहून ठेवले आहे. यात काही आश्चर्य नाही. भारत जो पर्यंत इंग्रजांच्या गुलाम होता तो पर्यंत अनेक हिंदी लोकांनीही इंग्रज लोकांचीच री ओढली आहे.

०१) महिलांनी धिक्कार केला:

१८५७ च्या घटनाचा पुरातां जे. सी. विल्सन याने लिहिले की महिलांनी हिंदू शिपायांचा जो धिक्कार केला तो पुढील प्रमाणे होय. शहरात जेथे शिपाई तोंडे महिलांनी त्यांच्या धिक्कार केला. ते असे बोलले की, तुमचे बंधू तिकडे तुलंगात पडले असता, तुम्ही बाजारात भाशा मारतात. तुमचा धिक्कार असो, तुमच्या जगण्याला काहीच अर्थ नाही. महिलांचे हे बोलणे शिपायांना झोबसे. १० मे सा त्यांनी उठाव केला. इंग्रजांची घरे जाळली. तुलगा फोडून आपल्या सैनिकाला बाहेर काढले. सदर बाजाराची लूट केली. हातात स्वातंत्र्याचा हिरवा ध्वज उभारला.

१८५७ च्या उठावाचा प्रसार भारताच्या ब-याच प्रदेशात पसरला होता. उदाहरणार्थ कानपूर, झाशी, अवध, लखनौ, दिल्ली, बिहार या क्षेत्रात जास्त प्रभाव होता. भेरठच्या बराकपूर छावणीत वीर मंगल पांडेच्या बलिदानाने १८५७ च्या स्वातंत्र्य युध्दाचा प्रारंभ झाला होता. भेरठच्या शिपायांनी बंड केले. यानंतर अवधमध्येही क्रांतीचा भडका उडाला. अवधच्या क्रांतीचे नेतृत्व बेगम हजरत महल आणि मौलवी अहमदशाह करत होते.

हजरत महल ही एक उत्तम प्रशासक म्हणून सिध्द झाली. हे सत्य आहे की, राणी लक्ष्मीबाई सारखे रण कौशल्य तिच्यात नव्हते. मात्र संघटन कौशल्यात राणी पेशा कर्मी नव्हती. हजरत महलनेच हिंदू-मुस्लीमांना समान वागणूक देऊन कोणताही भेदभाव न करता दोन्ही जातीतील लोकांना महात्वाच्या पदावर नियुक्त करून हिंदू-मुस्लीमात भेदभावची निती नष्ट केली. हजरत महल ही बुध्दीमान स्त्री होती. ती आपल्या सैनिकांचा उत्साह वाढवण्यासाठी युद्ध भूमिवर पोहचत असे. लखनौमध्ये ब्रिटिश फौज मजबूतपणे उभी होती. तिकडे क्रांतीकारक शौर्याने सामना करत होते. सार शासनाकडे हेनरीने युद्धाच्या पूर्ण तयारीत होती. क्रांती बंडखोरोच सेना त्याच्यासमोर टिकू शकत नाही.

इंग्रजांचे आक्रमकता पाहून हजरत महल लखनौ शहराला तरबंदी बांधण्यासाठी ५ लाख भंगूर केले होते. त्यास जेव्हा माहीत झाले की नेपाळच्या राजा जंग बहादूरला गोरखपूर व अवध का काही प्रांत देऊन आपल्याकडे बळवून घेतात. यावरून तिच्या काल्यकर्ते विषयी कल्पना येते. त्याने इंग्रजांच्या बाजूने सामील झाले होते. अमृतलाल नागर लिहीतात की बेगम हजरत महलने सुध्दा राणी लक्ष्मीबाई प्रमाणे महिलांची एक सैनिक संघटन तयार केले. महालातील बारी स्त्रिया यांच्या अभ्यासकरत तिने हिरगिरीसाठी सुदा स्त्री नियुक्त केल्या होत्या. तिने जवळपास पाबनेदोन वर्षे अवधच्या प्रांतात क्रांतीची प्रज्वलीत ठेवली.

खोडक्यात म्हणजे इतिहासकारांनी या स्वातंत्र्य संग्रामाशिवायी खूप काही लिहीले अथवा बंगम जि इतिहासकारक लिहीतात की बंगमानी नेहमी आठवणीत राहिल अशी खूप सांडून गोबी. या परीवारातील गाडोउडीन हे पत्नी बादशहा बंगम आणि बंडखोराची विगारनीत ह महलच्या क्रांतीकारकांनी प्रवेश केले होते जो स्वभावाने जिव मवाळ बहिजर असे हाही अतिशय दृढ संकल्पीय पत्नी होती. असे सरजदुनाथ सरकार तारिख बादशहा बंगम या प्रस्तावनेत लिहीतात. हजरत महल इंग्रजांशी लढता लढता अत्यंत धकली होती. तिला भारत सांडून निघत हिम नेपाळमध्ये जावेसे वाटत होते. तिने नेपाळ राजा जग बहादूर याची अभ्यास घेत तसे ह. महलने एके महल बांधला नावाने बांधला. भारतीय स्वातंत्र्यासाठी घटक केद्र म्हणून उदयास आले. या बागेतच १८७४ मध्ये ती स्वर्गवासी झाली. नेपाळला पोहचून तिने जाहीर केले होते की ये भारत के आजादी की लढाई की समाप्ती मही आरंभ हे। हे तिचे व १९४७ मध्ये सतप्रतिशत खरे ठरत ती १९४७ पर्यंत देशप्रेमी भारतीयोंच्या मनात नेहमी प्रज्वलित राहिली काट म हजरत महलची कबर फांद करणे की, भारतीय स्वातंत्र्य भारतीयाना या महाल योद्धाविषयी गर्व आहे. तिच्या कब्र जनरल बक्ष खान, तात्याटोपे मानासाहेब पेशवे, असे सरदार आणि रसेरेने, जगदनाथ सरकार सारख्या इतिहासकारांनी मने जिंकली. ती भारतात हिन्दू - मुस्लिम ऐक्याची घाताकी होती १८५७ चे स्वातंत्र्य संग्राम एक असा जनविज्ञान जगत बादशहा त्यांच्या राजा अमोर उमराव राजे राजवाडे हे विशेष लोकच नव्हे तर आम जनता ही इंग्रज तानेराय सुटका मिळवण्यासाठी रण मैदानात आरसे होते त्या असंख्य देशप्रेमी लोकांचे बलीदान सहास आणि विरताचा जगा उदाहरण प्रस्तुत केले. याने भारताचा इतिहास हजारो वर्षे विसरणार नाही याने संग्रामात अनेकांचा बलीदान के

२) सज्जपोश औरत (हिरव्या पोशाखीत स्त्री)

त्याकाळातील अभूतपूर्व विरतेची शौर्यांचे उत्तम उदाहरण म्हणजे हिरव्या पोशाख घालून पोश न्कार होती शहरातील लोकांना जिहादसाठी आव्हान करीत आणि एक नारा देत "आओ चलो खुदाने तुनें कसे बुनाया है।" म्हणजे इश्वराने तुम्हाला स्वामीत्व नियोजित केले आहे. शहरातील लोक ही तिचे साहस पाहून टोळ टोळ्या तिच्या पाठीमागे त्याजक झेळून ती शत्रुवर तुटून पडत ती स्वतः तलवार बंदूक धारणित काही लोक पडून ती मैदानात खंबोरपणे उभे राहत. काही प्रत्यक्षदर्शी लोकांचे म्हणजे आहे की, ती तिच्यात अदभूत सहास ति मृत्यूला धाबरात नव्हती. बंदुकीच्या गोळ्यांमध्ये भिताती बहादूर शिपायांप्रमाणे पुढे जात तिची हिमत पाहून सग लोकांतही उत्साह निर्माण होत. तिच्या वैयक्तिक जीवनविषयी कोणाला कल्पना नव्हती. ती जुने महिन्यामध्ये ति लढतात जखमी होऊन ती खाली पडली इंग्रजांनी तिला कैद करून अंबाला येथील डिप्टी कमीशनरकडे या अंबाला कैदेत असताना या स्त्रीचे पुढे काय झाले त्यावर कुठले संकट फोरकाले याचा थांगपता लागत नाही खरे की हडसन सारखा मोगल शहाजदे याचा खून करणारा व्यक्ती ही या स्त्रीची रस्तुती करण्यात विवश होत ति ही महिला हिन्दूस्थानची जून ऑफ आर्क यानावाने ओळखले जाते. इतिहासकारांनी या स्त्रीच्या शौर्याकडे ही दुष्का या स्त्री संबंधी विशेष माहिती उपलब्ध होत नाही. मात्र स्पेटीनंट हडसन याने या स्त्रीला कैद करून अंबाल पाठविलेच एक पत्र ही डिप्टी कमीशनरच्या नावाने पाठवले होते. या पत्रात हडसनने या स्त्री विषयी तिच्या शौर्या ती क्रांतीकारकांना कशी प्रेरित करीत होती. सर्व लोकांना एकत्रीत करून ब्रिटीश फौजेवर कशी हल्ल करीत होती विषयी त्याने सविस्तर वृत्तात आपल्या पत्रात पाठवले हडसनचे हे पत्र जग आजादी १८५७ लोकांक खुशीत मृत्यूला याने छापलेले आहे.

३) बंगम जिनत महल :- १८५७ च्या राष्ट्रीय उठावात, जिनत महलची महत्त्वपूर्ण भूमिका आहे. जिनत म झाशीची राणी च हजरत महल प्रमाणे प्रत्यक्ष रणगणावर उतरली नसली तरी तिच्यात अभूतपूर्व सहास होत. त्याची

राज्य क्षमता ही गुण त्यात होते. महत्वाचे म्हणजे सम्राट बहादुर शाह जफरला अत्याचारी इंग्रजांच्या विरोधात सम्राटाची नेतृत्व करण्याची पत्नी होती. हिच्यात उत्तम प्रशासकाचे गुण होते. ती ही स्वातंत्र्यासाठी धडपडतच ब्रिटीश प्रशासनाचे लोक वस्तू झाले होते. याच काळात बराकपूर धावणीत मंगलपांडेने आपल्या प्राणीची आहुती देऊन स्वातंत्र्याची सुभारभ केला. हा वनवा लवकरच कारनपूर, बनारस, अक्ख मेरठ पर्यंत परसला. अशा परिस्थितीत अनेक राजास सवतंत्र बसले होते. बहादुरशाह जफर वृद्ध झाले होते. ते नेहमी शेरशाहरी मध्ये मान रहात. ते इच्छा करून ही या संग्रमात भाग घेण्यास मार्गपुढे करत होते.

मेरठच्या बडखोरांनी दिल्लीकडे कुच केले. याच प्रवासं अक्ख रोहीलखरेचे सैनिकाही मोगल दरबारात पोहचले. बादशहाला विनंती केली की "जहापनाह हम ब्रिटिश हुकूमत को खत्म करने है।" सैनिकांनी मोगल समुदायाला मदत देत व नेतृत्व करण्याची प्रार्थना केली. सांगायले की कुठ लिही घिता करून का आम्ही इंग्रजांच्या खजिना लुटून काढून भक्षण देवू सैनिकांच्या या प्रार्थनेकडे सम्राटाने लक्ष दिले नाही. काही विश्वास घेतकी दरबारी लोकांनी सम्राटाने मदत करून नये असे त्यांना वाटत होते बेगम पडछा मागून सैनिकांच्या सवादे ऐकत होती. बादशहाच नकारात्मकता ही दुखी झाली. ज्या प्रमाणे सातीच सत्री आपल्या पतीच पुत्रांना युद्धात भाग घेण्यासाठी प्रेरित करते. क्ष्याच प्रमाणे बेगमने राजाला प्रेरित केले. आम्ही पतीला म्हातलकी बहादुर शाह राजाने आत ही वेळ शेरशाहरी करण्याचा नाही. नाना राजांचा संदेश आला आहे. त्यांच्याकडून सैन्य घेत आहे सैन्याचे लक्ष दिल्लीकडे लागते आहे. आपले कर्तव्य आहे आपण त्यांचे अन्वय घ्या इतिहास तुम्हाला कधीच क्षमता करणार नाही.

हे ऐकताच बहादुरशाह जफर उठून मोठ्याने म्हातले की फिरंगींनी ने इतने जुलूम टाए हे की हरतरफ कोहराम होत आहे देशाचे लक्ष आता दिल्ली कडे लागले आम्ही आता जस्वर लडू आता आमचे देव मुल्कच्या देवा बरोबर आहे. आम्ही म्हातले जो भी हो मजुरे खुदा और हम कामे खाले है की गुलामोंकडे की मौत नही मरेगे बहादुर शाह जफरने प्रत्येक केला की इंग्रजांच्या नामोनिशान टेंगणार नाही. त्यांनी हिंदू राजे व मुस्लिम नवाबाला आव्हान केले की, एकता करून अत्याचारी सरकारच्या विरोध करावा सर्वांना पत्र पाठवले आमचा एकच उदेश फिरंगी सरकार नष्ट करणे अनेक राजांनी राजावर बादशहाच्या पत्राचा काही प्रतिसादन झाला नाही तरी निराश न होता जिनत बेगम ने बादशहाचे मनोबल मजबूत ठेवले. क्रांतीकारांचे इंग्रजांबरोबर दिल्लीत घमासान युद्ध झाले. यात इंग्रजांना मार्गे हाटावे लागले सरकारी खजाना अनेक बहादुर क्रांतीकारक शहीद झाले. मात्र पुढे अंतर्गत विश्वासघात असफल नेतृत्व रसदेचा अभाव यामुळे क्रांतीकारांचे मनोबल कमी होऊ लागले अनेक सोडानी रन भूमी सोडली १९ सप्टे १८५७ रोजी बहादुर शाह जफरला अटक केल्यात नजर बंद केले. २५ सप्टेंबरला जिनत महान ही कैदी झाली या दोघांना लाल किल्ल्यात नजरबंद ठेवले. २७ सप्टे १८५८ रोजी यांच्यावर राजद्रोहाचा खटला घालवून यांना अजीवन कारावासाची शिक्षा दिली. इंग्रजांनी त्यांना रंगूनला पाठवली केली. इंग्रजांनी बहादुरशाहाचा दोन मुलांना यापूर्वीच संघावले होते. त्यांचे कापलेले शिर रेशमी रूमालात बहादुर शाहकडे पाठवले हे पाहून बादशहाचे मन उदीग्न झाले. ७ नोव्हें बर १८६२ मध्ये बहादुरशाह जफरला पंसाधात आजाराने बहादुरशाह जफरने जगाला निरोप दिला. डेव्ही कॅप्टन डेन्हीसच्या माते जिनत महल सुंदर सोजवला मध्यम वृद्धीची महीला होती. पडदयाच्या पाठीमागून बादशहाला सल्ला देत जिनत महलला अपराधी घोषित करताना सरकारने त्यांवर अनेक आरोप ठरवले. बेगमने या देशाच्या स्वातंत्र्यासाठी महालात निवासी विजनाचा त्याग केला होता तिचा हा त्याग कधी ही सरकार येणार नाही.

मिर्जाई बेगम : ही महिला अंतीम क्षणापर्यंत हजरत महल बराबर होती. ही इंग्रजांसोबत ही शेवोने लडत राहिली. ही लडणीचे क्रांतीकारीकांचा पराजय झाला. तेंव्हा ही महिला हजरत महलच्या सोबत राहून सैनिकांच्या उत्साह वाढवत

होती होती. तीव्र निवास लाल किल्यात होता अस १८५७ च्या लढ्यात ती नेजर हंडसनला ठार मारण्यासाठी पोषण होती. पण हंडसननेच तिला गोळी मारून शहीद केले.

२०) नाजनीन :- १८५७ च्या राष्ट्रीय स्वातंत्र्य लढ्यात ही क्रांतीकारका बरोबर सामील झाली. तिला तलवार आणि चालवण्याचे तिने चांगल्या प्रकारे प्रशिक्षण घेतले होते. म्हणून तिला क्रांतीकारकांनी लाल किल्याच्या भितीवर तिला रेंण्यास उभे केले. तेव्हा एक इंग्रज आणि एक शिपाई तेथे स्मॉटक पेटत होते. तीने पहाताच त्या शिपायाला टिपले व त्या इंग्रजालाही आपले शिकार बनवले. नाजनीन बेगम ही लढता लढता आपल्या देशासाठी शहीद झाली.

२१) अलिया बेगम : भारतातील आपआपसातील मतभेद आणि निराशाजन स्थितीमध्ये अवध मध्ये क्रांतीचा भावना प्रचलित ठरणे हे अलिया बेगमचे ही काम होते. ८७ दिवसाच्या प्रदिधे लढ्यानंतर ही भारतीय लोक मुठभर इंग्रजांना काज्याची धूळ चारू शकले नाही. पण अलिया बेगमने सैनिक प्रशिक्षण घेतले असले तर एक उत्कृष्ट सेनापती बनली असती. अलिया बेगम ही नानासाहेब पेशवे आणि तात्या टोपे यांनी चालवलेली क्रांतीकारी गतीविधीच्या बरोबर अलिया बेगम आपले आंदोलन चालवत होती. जो पर्यंत तिने ब्रिटिश साम्राज्य विरुद्ध लढा दिला.

१८५७ च्या स्वातंत्र्य संग्रामात ज्या महिलांनी सहभाग घेतला त्यांची नावे इतिहासात आपल्या दिसत नाही. पण ते ते जाही नावांचा उल्लेख झाला. त्यातून असे स्पष्ट होते की आमच्या देशात नारी शक्तीला कोणत्याही परिस्थितीत कमी लोखता येणार नाही. क्रांतीकारी महिलांमध्ये बहादुरशाह जफरची मुलगी बसली बेगम, तसेच भुजपकर नागरची उमरा बेगम आणि टीपू सुलतानाची समकालीन कानुनाचिमार, दिल्लीचे राजपुत्र फिरोजशाह आणि त्यांची पत्नी बेगम जमाती बेगम यांनी जंगलात राहून सैन्य संगठन करून इंग्रजांशी लढा दिला.

सारांश: १८५७ च्या उठावात काही मुस्लीम महिला मुजाहीदींनी संघर्षात महिला घेण्यात आली. ही काही नावे आहे की यांनी आपआपल्या क्षेत्रामध्ये नाथीकेची भूमिका निभावली जिथेचोना बंदुकीच्या गोळ्या घालून ठार करण्यात आले. जहीना कैदी बनवण्यात आले. काहीना पाशी रेंण्यात आली. तर काहीना जिवंत जाळण्यात आले. तरीही मुस्लीम महिलांनी ही आपली विरता देशासाठी सर्व काही त्याग करण्याची तयारी एक अदभूत सहास दाखवण्याचा प्रयत्न घेतला. महात्मा गांधी म्हटले होते की भारताचा स्वातंत्र्य संग्रामाचा इतिहास हा भारतीय महिलांचे वर्णन केल्या जाय पूर्ण होऊ शकता नाही. राणी लक्ष्मीबाईंच्या व्यतिरिक्त अशा काही मुस्लीम महिला होत्या की त्या इंग्रजांचा द्वेष रत होत्या. आणि इंग्रजांच्या विरुद्धात पुरूषांना लढ्यासाठी उतेजनही देत होती. १८५७ च्या स्वातंत्र्य युद्धात या लोम महिलांनी आपली सरफरोशी त्याग आणि बलिदानाची एक वेगळी छाप सोडली आहे.

दर्भ सुची :

- एस.एस. नागरी / कान्ता नागरी भारत के मुस्लिम सेनानी पृ. क्र. पब्लिकेशन.
- डॉ. आशीदा समीरुद्दीन भारत के स्वातंत्र्य संग्राम में मुस्लीम महिलाओंका योगदान, उमेन्स कॉलेज अलीगढ युनिवर्सिटी अलीगढ.
- मौलवी जकाउल्ला तारिखे उरुज्ज सलतनत इंग्लीशया हिन्द
- जंगे आजादी १८५७ लेखक खुशीद मुस्तफा रिझवी.
- भारत के मुस्लीम स्वातंत्र्यता सेनानी/एस.एल. नागरी, कान्ता नागरी, राज पब्लीकेशन हाऊस जयपूर.
- जंगे आजादी में मुसलमानों की कुर्बानीयाँ हैदर अली नोमाजी दानिश बुक डेपो अंबेडकर नगर, उत्तर प्रदेश
- आज कल (साहित्य और संस्कृतीका मासिक संपादक योगेन्द्र दत्त शर्मा, सुचना भवन, सी.जी.ओ. कॉम्प्लेक्स, लोधी रोड नवी दिल्ली.